

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N. 215.

Tredie Session.

63de Møde.

Tredagen den 23de Januar.

(Forts.).

Monrad (forts.): Mod Lovudkastet, som jeg i alt Væsentligt har sluttet mig til, er det blevet anført som en Indvending, at man derefter vilde faae for saa Vælgere; men hertil maa jeg bemærke, at, ligesom Lovudkastet maa erkjendes nærmest kun at ville have de Vænskelligheder, der ere en Følge af andre givne Love, og ikke gaae noget Skridt videre, men lade alt Andet ligge udenfor, saaledes skeer der desuagtet ved Lovudkastet en Udvidelse af de nu gjældende Bestemmelser. Efter de nu gjældende Bestemmelser ere jo kun de, der idetmindste have 25 Edr. privilegeret Hartkorn, Vælgere; men i Lovudkastet er dette nedsat til 20 Edr. Hartkorn, og derved er saaledes skeet en Udvidelse af Vælgernes Klasse, hvortil komme alle de, der vare udelukkede, fordi de ikke eiede privilegeret Jord. Lovudkastet maa altsaa anerkjendes for i Virkeligheden at være en Udvidelse samtidigt med, at det isvrigt slutter sig saa nøie som muligt til den nærværende Tingenes Tilstand. Jeg kan altsaa ikke lade denne Indvending gjælde, at det dog er saa saa Vælgere, som man vil faae paa denne Maade, idet denne Indvending i endnu højere Grad rammer den allerede bestaaende Tingenes Tilstand. Med Hensyn til Realiteten maa jeg endvidere bemærke, at vel er det saa, at Antallet af disse Vælgere er ringe, men i Virkeligheden repræsentere de meget betydelige Eiendomme. De Vælgere, man vil faae paa denne Maade, ere nemlig 169,000 Edr. Hartkorn i Landet og udgjøre saaledes virkelig en saa betydende Klasse Eiendomsbesiddere, at de vel fortjene at komme i særdeles Betragtning. Af disse Grunde maa jeg altsaa tilraade Thing-

get at slutte sig til Lovudkastet og ikke kaste Noget ind i denne Lov, der ikke er aldeles paatrængende nødvendigt. At det skulde være en saa overordentlig stor Ulempe for dette ikke saa betydeligt store Antal Mennesker at møde og vælge, kan jeg ikke anerkjende. Jeg troer virkelig ikke, at den praktiske Ulempe af, at de skulle komme sammen og vælge, har Noget paa sig, og altsaa heller ikke fra denne Side betragtet forekommer der mig at være nogen Anledning til at fravige Lovudkastet. Idet jeg derfor meget maa tilraade det ærede Thing at tiltræde Lovudkastet i det Væsentlige saaledes, som det foresligger, skal jeg sluttelig hertil føie den Bemærkning, at ethvert Lovudkast jo dog maa vedtages i Overensstemmelse med Regjeringen. Jeg veed ikke, hvorvidt de Herrer's Duffer og Forhaabninger nu gaae i denne Henseende; men, saaledes som Sagen tidligere forelaa, troede jeg, at de Herrer vare enige om, saavel af dette Hensyn, som i Erkjendelsen af, at det foreliggende Udcast dog virkelig var en Forbedring i den nærværende Tingenes Tilstand, at stemme for det. Kan det derimod lykkes de Herrer at faae en af deres „Venner“ til at beklæde Indenrigsministeriet, ja, saa vil Sagen jo i denne Henseende stille sig noget anderledes.

Nørgaard: Det er med Hensyn til det Forslag under Nr. 9, som jeg har tilladt mig at stille til Udvalgets Forslag S. 2, at jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger. Forslaget, som det vil sees, gaar nemlig ud paa at forandre de i Udvalget foreslaaede 12 Edr. Hartkorn til 8 Edr. Efter den bestaaende Communallov af 1841 er der jo slet ingen frit Valg til Medlemmer af Amtsraadet, hverken med Hensyn til Valgretten eller Valgbarheden; men de Pladser, som ikke vare befatte af de større Eiendomsbesiddere eller af Lehusbesiddere,